

פרשת נשא

ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר ה' אל משה כן עשו בני ישראל (ה, ד)

ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר ה' אל משה כן עשו בני ישראל

יש לעורר בכפילות הלשון מה שחזר ואמר כן עשו בני".

ונראה עפ"מ"כ הרמב"ן (שה"ש פ"ד פי"א) דבמצוות עשה כגון שאומרים לו עשה סוכה ואינו עושה וכו' מכין אותו עד שתצא נפשו ומשא"כ במצוות ל"ת לוקין רק ארבעים, ע"ש. (וכ"כ בקצוה"ח במשובר ס"ג ע"ש. אמנם דעת הר"ן (חולין קלב, א) דגם בל"ת מה שלוקין ארבעים הוא דוקא אחר עשיה אך בשעת עשיה אם אינו פוסק מלעשות ג"כ מכין עד שתצא נפשו ע"ש). והנה בשילוח טמאים יש עשה ולא, עשה דויצא אל מחוץ למחנה ולא דלא יטמאו את מחניהם, ובמנח"ח (מצוה שס"ב) כתב דמלשון הרמב"ם משמע דהעשה קאי רק על שילוח ממחנה שכינה, אך לגבי מחנה לוייה וישראל בזה איתא רק ללא דלא יטמאו, ולפ"ז י"ל דרישא דקרא קאי אמצות עשה דשילוח וזהו ויעשו וגו' וישלחו אותם אל מחוץ למחנה והיינו שכופין על מ"ע ולכן שלחום ממחנה שכינה, וחזר ואמר כן עשו בני"י שקיימו גם הלאו דלא יטמאו וגו' לצאת אל מחוץ למחנה לוייה וישראל, רק שבזה אין כופין ולכן לא נקט לשון שבנ"י שילחום כדנקט קודם גבי המ"ע.

מקור: רינת יצחק